

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2013. gada 7. februārī*

Dempings — Krievijas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu imports — Pieteikums veikt pārskatīšanu pēc termiņa izbeigšanās — Pieteikums veikt starpposma pārskatīšanu — Pieņemamība — Normālā vērtība — Eksporta cena — Regulas (EK) Nr. 384/96 1., 2. pants un 11. panta 1.–3. punkts (tagad—Regulas (EK) Nr. 1225/2009 1., 2. pants un 11. panta 1.–3. punkts)

Lieta T-84/07

EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC), Maskava (Krievija), ko sākotnēji pārstāvēja *P. Vander Schueren* un *B. Evtimov*, advokāti, pēc tam *B. Evtimov* un *D. O’Keeffe*, *solicitor*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *J.-P. Hix* un *B. Driessen*, pārstāvji, kuriem palīdz *G. Berrisch*, advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *H. van Vliet* un *K. Talabér-Ritz*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Padomes 2006. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 1911/2006, ar ko Alžīrijas, Baltkrievijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu importam piemēro galīgo antidempinga maksājumu pēc pārskatīšanas sakarā ar termiņa izbeigšanos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu (OV L 365, 26. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: tiesneši L. Trišo [*L. Truchot*] (priekšsēdētājs), H. Kanninens [*H. Kanninen*] (referents) un M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*],

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 8. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 Antidempinga pamatregulējumu veido Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), grozītajā redakcijā (turpmāk tekstā – “pamatregula”) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.; labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp.)).

- 2 Pamatregulas 1. panta 1. un 2. punktā (tagad – Regulas Nr. 1225/2009 1. panta 1. un 2. punkts) ir noteikts:

“1. Antidempinga nodevu [maksājumu] var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus.

2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz Kopienu par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu.”

- 3 Saskaņā ar pamatregulas 2. pantu (tagad – Regulas Nr. 1225/2009 2. pants):

“1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

Taču gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu preci, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.

Cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par kompensāciju mehānismu, nedrīkst uzskatīt par parastajās tirdzniecības operācijās izmantojamām cenām un nedrīkst izmantot, lai noteiktu normālo vērtību, ja vien nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē.

[..]

2. Lai noteiktu normālo vērtību, parasti izmanto pašmāju patēriņam paredzētas līdzīgas preces pārdošanas apjomu, ja tas veido 5 % vai vairāk no attiecīgās preces pārdošanas apjoma Kopienā.

Taču var izmantot arī mazākus pārdošanas apjomus, ja, piemēram, noteiktās cenas uzskata par raksturīgām attiecīgajam tirgum.

3. Ja parastajās tirdzniecības operācijās nav novērojamas identiskās preces noiets vai tas ir nepietiekams, vai arī konkrētā tirgus situācija neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, identiskās preces normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām preces izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā, kā arī peļņa, vai arī pamatojoties uz parastajās tirdzniecības operācijās izmantotajām eksporta cenām, eksportējot preci uz atbilstīgu trešo valsti, ar noteikumu, ka šīs cenas ir reprezentatīvas cenas. Var uzskatīt, ka attiecīgajam izstrādājumam pirmās daļas nozīmē ir īpaša tirgus situācija, *inter alia*, ja cenas ir mākslīgi pazeminātas, ja notiek ievērojama bartera tirdzniecība vai ja ir noslēgti nekomerciāli pārstrādes nolīgumi.

[..]

5. Izmaksas parasti aprēķina, pamatojoties uz izmeklēšanai pakļautās puses saglabāto dokumentāciju, ar noteikumu, ka šāda dokumentācija ir saskaņā ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem attiecīgajā valstī un ka ir parādīts, ka dokumentācija pieņemami atspoguļo ar ražošanu un attiecīgās preces pārdošanu saistītās izmaksas. Ja izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, nav pienācīgi atspoguļotas attiecīgās puses pierakstos, tās koriģē vai nosaka, pamatojoties uz citu tās pašas valsts ražotāju vai eksportētāju izmaksām vai arī, ja tāda informācija nav pieejama vai izmantojama, uz citiem pamatotiem apsvērumiem, iekļaujot informāciju, kas iegūta no citiem reprezentatīviem tirgiem.

Jāaplūko iesniegtie pierādījumi par izmaksu pienācīgu sadali, ar noteikumu, ka ir parādīta šāda sadalījuma izmantošana vēsturiskā aspektā. Ja trūkst piemērotākas metodes, priekšroku dod izmaksu sadalei, pamatojoties uz apgrozījumu. Izmaksas attiecīgi koriģē, ņemot vērā tos vienreizējos izmaksu posteņus, kas attiecas uz ražošanu šobrīd un/vai nākotnē, ja vien tas jau nav atspoguļots izmaksu sadalē saskaņā ar šo apakšpunktu.

Ja kādā izmaksu segšanas laikposmā uz izmaksām atstāj ietekmi jaunas materiāli tehniskās bāzes izmantošana ražošanā, kurai ir nepieciešami ievērojami papildu ieguldījumi, vai arī zemi jaudas izmantošanas līmeņi, kam par iemeslu ir uzņēmuma darbības uzsākšana, kas notiek izmeklēšanas laikā vai tā daļā, saskaņā ar iepriekšminētajiem sadales noteikumiem šāda posma beigās piemēro uzņēmuma darbības uzsākšanas posma vidējās izmaksas, un attiecīgajā laikposmā tās šādā apmērā iekļauj 4. punkta otrajā apakšpunktā minētajās vidējās svērtajās izmaksās. Uzņēmuma darbības uzsākšanas posma ilgumu nosaka, ņemot vērā attiecīgā ražotāja vai eksportētāja apstākļus, bet tas nedrīkst pārsniegt izmaksu segšanas laikposmam atbilstīgu sākumposmu. Lai koriģētu izmeklēšanas laikā piemērojamās izmaksas, ņem vērā informāciju par uzņēmuma darbības uzsākšanas posmu, kas pārsniedz šo laikposmu, ja to iesniedz pirms pārbaudes vizītēm un trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas.

6. Pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu, kā arī peļņas summas balstās uz faktiskajiem datiem par līdzīgas preces ražošanu un pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās, ko veic izmeklēšanai pakļautais eksportētājs vai ražotājs. Ja, pamatojoties uz šo, šādas summas nav iespējams noteikt, tās var noteikt, pamatojoties uz:

- a) vidējām, svērtajām, faktiskajām summām, kas ir konstatētas citiem izmeklēšanai pakļautajiem eksportētājiem vai ražotājiem, kas nodarbojas ar līdzīgas preces ražošanu un pārdošanu izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- b) faktiskajām summām, ko piemēro tās pašas vispārīgās preču kategorijas ražošanai un pārdošanai parastajās tirdzniecības operācijās, ko veic attiecīgais eksportētājs vai ražotājs izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- c) jebkurām citām saprātīgām metodēm, ar noteikumu, ka šādi noteiktā peļņas summa nepārsniedz peļņu, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tajā pašā vispārīgajā kategorijā ietilpstošās preces izcelsmes valsts iekšējā tirgū.

7.

- a) Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopienu, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Kopienā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu precī un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Tāpat ņem vērā arī termiņus; attiecīgā gadījumā izmanto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, kurā veic tādu pašu izmeklēšanu[..]

10. Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārklāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni [..]

[..]

i) Komisijas maksa

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības komisijas naudā, ko maksā saistībā ar apskatāmo noietu. Termins “komisijas maksa” attiecas arī uz uzcenojumu [maržu], ko saņem izstrādājuma vai līdzīga izstrādājuma tirgotājs, ja šāda tirgotāja funkcijas ir līdzīgas tā pārstāvja funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu.

[..]”

- 4 Pamatregulas 11. panta 1.–3. un 5. punktā (tagad – Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 1.–3. un 5. punkts) ir paredzēts šādi:

“1. Antidempinga pasākums paliek spēkā tik ilgi un tādā apmērā, kāds nepieciešams, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.

2. Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtotības [..]

3. Ja uzskata par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc kāda eksportētāja vai importētāja pieprasījuma, ar noteikumu, ka pēc galīgā pasākuma ieviešanas ir pagājis attiecīgs laikposms vai vismaz viens gads, vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc šādas starpposma pārskata, var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt pasākumu piemērošanu.

Starpposma pārbaudi uzsāk, ja pieprasījumā ir sniegti pietiekami pierādījumi tam, ka pasākuma turpmāka piemērošana, lai neitralizētu dempingu, ilgāk nav nepieciešama, un/vai nav domājams, ka zaudējumi turpināsies vai atkārtosies, ja pasākumu atceltu vai mainītu, vai ka ar esošo pasākumu nepietiek vai vairs nepietiek, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus [..]

[..]

5. Šīs regulas būtiskos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanas veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņa ierobežojumiem, piemēro visiem pārskatiem, ko veic, ievērojot 2., 3. un 4. punktu. Visus šādus pārskatus veic ātri un parasti pabeidz 12 mēnešu laikā, sākot no pārskata uzsākšanas dienas. [..]”

- 5 Padomes 2002. gada 5. novembra Regulas (EK) Nr. 1972/2002, ar kuru groza pamatregulu, 3. un 4. apsvērumā ir paredzēts:

“(3) Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 3. punkts nosaka, *inter alia*, ka tad, ja īpašas tirgus situācijas dēļ līdzīga produkta pārdošana neļauj pienācīgi salīdzināt, normālā vērtība ir jāaprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām izcelsmes valstī, pieskaitot pamatotu tirdzniecības, vispārējo un administratīvo izmaksu summu un peļņas summu, vai arī pamatojoties uz eksporta cenām parastajā tirdzniecības gaitā, eksportējot uz atbilstīgu trešo valsti, ja šīs cenas ir reprezentatīvas. Drošāk ir precizēt, kādus apstākļus varētu uzskatīt par tādiem, kas veido īpašu tirgus situāciju, kurā līdzīga izstrādājuma pārdošana neļauj pienācīgi salīdzināt. Šādi apstākļi, piemēram, var rasties bartertirdzniecības un citu nekomerciālu pārstrādes nolīgumu, vai arī citu tirgus traucējumu dēļ. Tādējādi tirgus signāli var neprecīzi atspoguļot piedāvājumu un pieprasījumu, kas, savukārt, var ietekmēt attiecīgās izmaksas un cenas un izraisīt iekšējā tirgus cenu neatbilstību pasaules tirgus cenām vai cenām citos reprezentatīvos tirgos. Acīmredzot šajā kontekstā sniegtie paskaidrojumi nevar būt izsmeljoši, ņemot vērā iespējamo konkrēto tirgus situāciju daudzveidību, kas neļauj pienācīgi salīdzināt.

(4) Uzskata, ka ir lietderīgi sniegt dažas pamatnostādnes attiecībā uz to, kā rīkoties, ja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 5. punktu pieraksti neprecīzi atspoguļo izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, jo īpaši situācijās, kad īpašas tirgus situācijas dēļ līdzīga izstrādājuma pārdošana neļauj pienācīgi salīdzināt. Šādos apstākļos attiecīgie dati jāiegūst no avotiem, kurus šādi sagrozījumi neietekmē. Šādi avoti var būt citu ražotāju vai eksportētāju izmaksas tajā pašā valstī vai, ja tāda informācija nav pieejama vai izmantojama, cits saprātīgs pamatojums, iekļaujot informāciju no citiem reprezentatīviem tirgiem. Attiecīgos datus var izmantot, lai koriģētu dažus posteņus attiecīgās puses pierakstos vai, ja tas nav iespējams, noteiktu attiecīgās puses izmaksas.”

- 6 Līguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (OV L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – “1994. gada antidempinga nolīgums”), kas atrodams 1A pielikumā Līgumam, kas izveido Pasaules Tirdzniecības organizāciju, ko apstiprina Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmums 94/800/EK par daudzpusējās tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtas vienošanās (1986-1994) (OV L 336, 1. lpp.) noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā, kas attiecas uz tās pilnvaru jautājumiem, 2.2.1.1. pants ir šāds:

“2. paragrāfa mērķiem izmaksas normāli tiek aprēķinātas, balstoties uz izmeklēšanai pakļautā eksportētāja vai ražotāja vesto uzskaiti, ar noteikumu, ka šāda uzskaitē ir atbilstoša eksportētāja valsts vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem un pienācīgi atspoguļo izmaksas, kas saistītas ar apskatāmās preces ražošanu un realizāciju. Institūcijām jāapsver visi pieejamie pierādījumi par faktisko izmaksu noteikšanu, arī tie, kurus sniedzis eksportētājs vai ražotājs izmeklēšanas gaitā, ar noteikumu, ka eksportētājs vai ražotājs ir vēsturiski izmantojis šādus sadalījumus, it īpaši attiecībā uz materiālo un nemateriālo vērtību atbilstošo amortizācijas periodu un kapitālieguldījumu izdevumu un citu attīstības izmaksu izslēgšanas noteikšanu. Ja vien tās nav jau atspoguļotas izmaksu sadalījumos šī apakšpunkta ietvaros, izmaksas tiek atbilstoši koriģētas attiecībā uz tām neatkārtojošajām izmaksu pozīcijām, kas ir ieguldījums nākotnes un/vai pašreizējā ražošanas attīstībā, vai apstākļiem, kuros izmaksas apskatāmajā periodā ir ietekmētas uzsākšanas operāciju rezultātā.”

Tiesvedības priekšvēsture

- 7 2000. gada 18. septembrī Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 1995/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē uzlikto pagaidu maksājumu attiecībā uz Alžīrijas, Baltkrievijas, Lietuvas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu importu un izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz Slovākijas Republikas izcelsmes importu

(OV L 238, 15. lpp.). Pasākumi, kas noteikti saistībā ar Lietuvas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu (turpmāk tekstā – “UANŠ” vai “attiecīgā prece”), beidzās ar Eiropas Savienības paplašināšanos, kas notika 2004. gada 1. maijā.

Par pieteikumu veikt pārskatīšanu sakarā ar antidempinga pasākumu beigšanos

- 8 Pēc tam, kad 2004. gada 17. decembrī tika publicēts paziņojums par dažu antidempinga un kompensācijas pasākumu termiņa izbeigšanos (OV C 312, 5. lpp.), Eiropas Kopienų Komisijā 2005. gada 20. jūnijā tika iesniegts pieteikums veikt pārskatīšanu sakarā ar pasākumu beigšanos saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu. Šo pieteikumu iesniedza Eiropas Minerālmēslu ražotāju asociācija.
- 9 Pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju un konstatējot, ka ir pietiekami pierādījumi tam, lai sāktu pārskatīšanu sakarā ar antidempinga pasākumu, kas piemērojami UANŠ, kuru izcelsme ir Alžīrija, Baltkrievija, Krievija un Ukraina, beigšanos, Komisija 2005. gada 22. septembrī publicēja paziņojumu par pārskatīšanas sākšanu sakarā ar pasākumu izbeigšanos saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu (OV L 233, 14. lpp.).
- 10 Izmeklēšana saistībā ar dempinga turpināšanos vai atkārtēšanos aptvēra laika posmu no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam (turpmāk tekstā – “pārskatīšanas izmeklēšanas periods”). Tendenci izpēte saistībā ar kaitējuma turpināšanās vai atkārtēšanās iespējamības novērtējumu aptvēra laika posmu no 2002. gada līdz pārskatīšanas izmeklēšanas perioda beigām.
- 11 Ieinteresētajām personām tika dota iespēja rakstiski darīt zināmu savu viedokli un pieprasīt uzklaušīšanu termiņā, kas noteikts paziņojumā par procedūras uzsākšanu. Tika uzklaušītas visas ieinteresētās personas, kuras to bija pieprasījušas un norādījušas konkrētus iemeslus, kādēļ tās būtu jāuzklauša.
- 12 2006. gada 19. decembrī Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 1911/2006 ar ko Alžīrijas, Baltkrievijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes UANŠ importam piemēro galīgo antidempinga maksājumu pēc pārskatīšanas sakarā ar termiņa izbeigšanos saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu (OV L 365, 26. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”). Saskaņā ar šo regulu Padome nolēma paturēt spēkā antidempinga pasākumus, kas piemērojami UANŠ, kurus izcelsme tostarp ir Krievijā. Šajā ziņā Padome noteica galīgo antidempinga maksājumu tādu urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importam ūdens vai amonjaka šķīdumā, kuru KN kods ir 3102 80 00 un kuru izcelsme tostarp ir Krievijā. Prasītāja, kas ir ražotāja un eksportētāja Krievijā, ir viens no uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šis antidempinga maksājums.
- 13 Apstrīdētas regulas 58.–63. apsvērumi ir formulēti šādi:

“(58) Tika pārbaudīts, vai attiecīgo personu dokumentācijā ir pienācīgi atspoguļotas ar attiecīgā ražojuma izgatavošanu un pārdošanu saistītās izmaksas. Attiecībā uz gāzes izmaksām konstatēja, ka vietējā tirgus gāzes cenas, ko maksājuši Krievijas ražotāji, bija aptuveni viena piektā daļa no Krievijas dabasgāzes eksporta cenas. Šajā saistībā visi pieejamie dati liecina par to, ka Krievijas vietējā tirgus gāzes cenas bija regulētas cenas, kas ir daudz zemākas par tirgus cenām neregulētajos dabasgāzes tirgos. Tāpēc, kā noteikts pamatregulas 2. panta 5. punktā, gāzes izmaksas, ko seguši Krievijas ražotāji, tika koriģētas, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta citos reprezentatīvos tirgos. Koriģētās cenas pamatā bija Krievijas gāzes vidējā cena, pārdodot to eksportam uz Vācijas/Čehijas robežas (*Waidhaus*), neņemot vērā transporta izmaksas. *Waidhaus* – lielāko centru Krievijas gāzes tirdzniecībai uz ES, kas ir Krievijas gāzes lielākais tirgus un kurā cenas pamatoti atspoguļo izmaksas, var uzskatīt par reprezentatīvu tirgu pamatregulas 2. panta 5. punkta nozīmē.

- (59) Normālās vērtības noteikšana tika veikta, pamatojoties uz eksportētā ražojuma veida ražošanas izmaksām pēc 58. apsvērumā minētās gāzes cenas koriģēšanas, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu pieskaitot pienācīgu PVA [pārdošanas vērtību un administratīvo] izmaksu un peļņas summu.
- (60) [...] PVA izmaksas un peļņu nevarēja noteikt, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6. punkta pirmo teikumu, jo saistītie ražotāji nav veikuši attiecīgā ražojuma reprezentatīvu vietējo tirdzniecību parastajā tirdzniecības aprītē. Pamatregulas 2. panta 6. punkta a) apakšpunktu nevarēja piemērot, jo izmeklēšanā ir iesaistīti tikai šie divi ražotāji. Pamatregulas 2. panta 6. punkta b) apakšpunkts arī netika piemērots, jo to ražojumu, kas pieder tai pašai vispārējai preču kategorijai, ražošanas izmaksas iepriekš 58. apsvērumā minēto iemeslu dēļ arī ir jākorrigē, ņemot vērā gāzes izmaksas. Tā kā tika atzīts, ka nav iespējams noteikt vajadzīgās korekcijas apmēru attiecībā uz visiem ražojumiem, kas ietilpst tajā pašā vispārējā vietējā tirgū pārdoto preču kategorijā, nebija arī iespējams noteikt peļņas normu pēc šādas korekcijas. Tādējādi PVA izmaksas un peļņa tika noteikta saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu.
- (61) [...] PVA izmaksas un peļņa tika noteikta, pamatojoties uz to pašu triju Ziemeļamerikas ražotāju vidējām svērtajām PVA izmaksām un peļņu. Jāpiebilst, ka šādi noteiktās peļņas apmērs nepārsniedza Krievijas ražotāju gūto peļņu no tās pašas vispārējās kategorijas ražojumu tirdzniecības vietējā tirgū.
- (62) Tika konstatēts, ka abu ražotāju, kas sadarbojās, eksporta tirdzniecība tika veikta, pamatojoties uz aģentu nolīgumu, kas noslēgts starp diviem saistītiem tirgotājiem, no kuriem viens atrodas Šveicē, bet otrs Britu Virdžīnu salās. Pēdējais tirgotājs pārtrauca savu darbību 2005. gada sākumā. Eksporta cena tika noteikta, pamatojoties uz eksporta cenām, kas faktiski samaksātas vai maksājamas pirmajam neatkarīgajam klientam ASV, kas ir to lielākais eksporta tirgus.
- (63) Abu saistīto tirgotāju dati liecināja par to, ka eksporta cenas uz trešām valstīm bija zemākas par Krievijai aprēķināto normālo vērtību. Faktiski izmeklēšanā apstiprināja, ka kopumā šī cenas atšķirība RIP svārstījās no 2 % līdz 6 %. Tas var liecināt par eksporta par dempinga cenām uz Kopienu atkārtotās iespējamību, ja pasākumi tiktu atcelti.”

Par prasītājas iesniegto pieteikumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu

- 14 2005. gada 1. augustā Komisijai tika arī iesniegts saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu pieteikums veikt daļēju starpposma pārskatīšanu saistībā ar pasākumiem, kas īstenoti ar Regulu Nr. 1995/2000. Šo pieteikumu iesniedza divi Krievijas ražotāji eksportētāji, *Novomoskovskiy Azot* (turpmāk tekstā – “NAK”) un *Nevinnomyssky Azot* (turpmāk tekstā – “Nevinka”), abi divi ir prasītājas meitassabiedrības (turpmāk tekstā kopā – “prasītāja”). Lai pamatotu savu pieteikumu, prasītāja izvirza divus notikumus, kas, pēc tās domām, ir nozīmīgi, proti, tas, ka Krievijas Federācijai tika piešķirts tirgus ekonomikas statuss 2002. gadā, un tas, ka 2004. gada 1. maijā Eiropas Savienībai pievienojās vēl desmit dalībvalstis.
- 15 Ar 2005. gada 10. augusta vēstuli Komisija atbildēja prasītājai, pieprasot, lai tā iesniedz pilnu dempinga aprēķinu, pamatojoties uz sarakstiem, par katru konkrēto darījumu par visas attiecīgās preces pārdošanām iekšējā tirgū un eksportam, kā arī lai iesniedz informāciju par attiecīgajām ražošanas izmaksām, kas apliecinātas ar dokumentiem.
- 16 Savā 2005. gada 9. septembra atbildē prasītāja iesniedza dempinga aprēķinu tabulas formā. 2005. gada 27. oktobrī prasītāja iesniedza citus dokumentus, papildu tabulas un apliecinātos dokumentus.

- 17 Ar 2005. gada 16. decembra vēstuli prasītāja ir sūdzējies par kavēšanos tās pieteikuma izskatīšanā, un 2005. gada 23. decembrī Komisija tai paskaidroja, ka kavēšanās cēlonis ir nepilnības iesniegtajos dokumentos.
- 18 2006. gada 16. martā Komisija nosūtīja prasītajai vēstuli, aicinot to novērst noteiktus iztrūkumus.
- 19 Prasītāja nosūtīja 2006. gada 12. maijā, 31. oktobrī un 23. novembrī informāciju; tas notika, pirms Komisija 2006. gada 19. decembrī sāka starpposma pārskatīšanu, publicējot paziņojumu par pārskatīšanas sākšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 311, 51. lpp.). Pēc konsultēšanās ar konsultatīvo komiteju Komisija secināja, ka pieteikumā *prima facie* ir pietiekami pierādījumi.
- 20 Pārskatīšanā tika veikta tikai dempinga pārbaude saistībā ar pieteikuma iesniedzēju. Dempinga izmeklēšana attiecās uz laiku no 2005. gada 1. oktobra līdz 2006. gada 30. septembrim.
- 21 Tika uzklaustas visas ieinteresētās personas, kas to bija lūgušas un kas bija norādījušas konkrētus iemeslus, kādēļ tās būtu jāuzklausā.
- 22 2008. gada 10. martā Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 238/2008, ar ko atbilstīgi pamatregulas 11. panta 3. punktam izbeidz daļēju starpposma pārskatīšanu par antidempinga maksājumu Krievijas izcelsmes UANŠ importam (OV L 75, 14. lpp.). Minētā pārskatīšana tika slēgta, negrozot spēkā esošos pasākumus.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 23 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanclerjā iesniegts 2007. gada 13. martā, prasītāja cēla šo prasību.
- 24 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto regulu, it īpaši tās 1. pantu, ciktāl tā attiecas uz prasītāju un sabiedrībām, kas ar to saistītas un kas definētas minētās regulas 14. apsvēruma a) un b) apakšpunktā;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 25 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 26 Pēc tam, kad Komisija 2007. gada 3. jūlijā iesniedza pieteikumu par iestāšanos lietā, tai ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 7. septembra rīkojumu tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.
- 27 Pēc tam, ka prasītāja iesniedza papildu dokumentu tiesas sēdē, Padome 2012. gada 3. janvārī iesniedza Vispārējās tiesas kanclerjā apsvērumus, apstrīdot šī dokumenta atbilstību.
- 28 Ar 2012. gada 31. janvāra vēstuli Vispārējās tiesas kanclerja paziņoja lietas dalībniekiem, ka mutvārdu process ir slēgts.

Juridiskais pamatojums

- 29 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza divus pamatus, ar kuriem attiecīgi tiek apgalvots pamatregulas 1. un 2. panta un 11. panta 1. un 3. panta pārkāpums.

Par pirmo pamatu, ar ko tiek apgalvots pamatregulas 1. un 2. panta pārkāpums

- 30 Ar savu pirmo pamatu prasītāja izvirza pamatregulas 1. un 2. panta pārkāpumu. Tā šo pamatu sadala trīs daļās, atbilstoši kurām tā būtībā apgalvo, ka, pirmkārt, lai aprēķinātu normālo vērtību, ir nepamatoti uzskatīts, ka attiecīgās preces ražošanas un pārdošanas izmaksas nav pienācīgi atspoguļotas grāmatvedības reģistros un ka līdz ar to ir jāveic korekcija. Otrkārt, tā norāda, ka korekcija, kas veikta saistībā ar Krievijas gāzi, tika nepamatoti aprēķināta, izmantojot *Waidhaus* (Vācija) cenas, un ka no šīs korekcijas summas netika atskaitīts izvedmuitas nodoklis 30 % apmērā, kas piemērojams Krievijas gāzei. Treškārt, tā apgalvo, ka no tās eksporta cenas pirmajam neatkarīgajam klientam ir nepamatoti atskaitītas saistīto sabiedrību, kas ietilpst vienā ekonomiskā vienībā, kuru veido prasītāja, komisijas maksas.
- 31 Vispirms ir jāatgādina, ka, Padomei un Komisijai (turpmāk tekstā – “iestādes”), pieņemot saskaņā ar pamatregulu konkrētus antidempinga aizsardzības pasākumus, ir plaša rīcības brīvība ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju, kuras tām ir jāizvērtē, sarežģītības dēļ (Tiesas 1991. gada 7. maija spriedums lietā C-69/89 *Nakajima*/Padome, *Recueil*, I-2069. lpp., 86. punkts; 1997. gada 29. maija spriedums lietā C-26/96 *Rotexchemie*, *Recueil*, I-2817. lpp., 10. punkts; Vispārējās tiesas 1995. gada 28. septembra spriedums lietā T-164/94 *Ferchimex*/Padome, *Recueil*, II-2681. lpp., 131. punkts; 1996. gada 5. jūnija spriedums lietā T-162/94 *NMB France* u.c./Komisija, *Recueil*, II-427. lpp., 72. punkts; 1996. gada 18. septembra spriedums lietā T-155/94 *Climax Paper*/Padome, *Recueil*, II-873. lpp., 98. punkts; 1997. gada 25. septembra spriedums lietā T-170/94 *Shanghai Bicycle*/Padome, *Recueil*, II-1383. lpp., 63. punkts, un 1998. gada 17. jūlija spriedums lietā T-118/96 *Thai Bicycle* /Padome, *Recueil*, II-2991. lpp., 32. punkts).
- 32 No tā izriet, ka Savienības tiesas veiktajai pārbaudei ir vienīgi jāietver pārbaude, vai ir ievēroti procesa noteikumi, vai ir pareizi norādīti apstākļi, uz kuriem balstīts apstrīdētais lēmums, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo apstākļu novērtējumā un vai nav pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana (Tiesas 1987. gada 7. maija spriedums lietā 240/84 *NTN Toyo Bearing* u.c./Padome, *Recueil*, 1809. lpp., 19. punkts; 1987. gada 7. maija spriedums lietā 258/84 *Nippon Seiko*/Padome, *Recueil*, 1923. lpp., 21. punkts; 1990. gada 14. marta spriedums lietā C-156/87 *Gestetner Holdings*/Padome un Komisija, *Recueil*, I-781. lpp., 63. punkts; iepriekš 31. punktā minētais spriedums lietā *Rotexchemie*, 11. punkts; iepriekš 31. punktā minētais spriedums lietā *Climax Paper*/Padome, 98. punkts; iepriekš 31. punktā minētais spriedums lietā *Shanghai Bicycle*/Padome 64. punkts, un iepriekš 31. punktā minētais spriedums lietā *Thai Bicycle*/Padome, 33. punkts).

Par pirmā pamata pirmo daļu

- 33 Pirmajā daļā prasītāja paredz pierādīt, ka, lai aprēķinātu normālo vērtību, iestādes ir nepamatoti izmantojušas korekcijas principu, kā arī metodi, kas paredzēti valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas; tas esot pretrunā ne tikai pamatregulas 2. panta 5. punktam, bet arī šai tiesību normai, lasītai kopsakarā ar citām tiesību normām pamatregulas 1. un 2. pantā (pirmais iebildums), kā arī tiesību normām 1994. gada antidempinga nolīgumā (otrais iebildums).

– Par pirmo iebildumu

- 34 Prasītāja uzskata, ka pamatregulas 2. panta 5. punkta formulējums ļauj iestādēm pārbaudīt, vai galvenās ražošanas un pārdošanas izmaksas ir pienācīgi reģistrētas un iegrāmatotas ražotāju reģistros. Taču tajā neesot paredzēts, ka šīs iestādes var pārbaudīt, vai šīs izmaksas ir saprātīgas salīdzinājumā ar cenu līmeni citā tirgū. Pamatregulas 2. panta 5. punkta formulējums nenorādot, ka ir jāpārbauda attiecīgās preces ražošanas un pārdošanas izmaksu galveno elementu “ticamība”, ņemot vērā līdzīgu vielu cenu vai vērtību, kuras eksportē uz Eiropas Savienību, vai vielu cenu un vai vērtību, kas ir trešo valstu nereglamentētajos tirgos.
- 35 Turklāt prasītāja apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 5. punkts, lasīts kopsakarā ar citām tiesību normām šīs pašas regulas 1. pantā un 2. panta 1. un 6. punktā, neļauj rast pamatojumu, ka šajā lietā iestādes veic gāzes cenu korekciju.
- 36 Vispirms ir jānorāda, ka prasītāja neapstrīd pašu Padomes izvēli, izmantot pamatregulas 2. panta 3. punkta tiesību normas, lai aprēķinātu attiecīgās preces normālo vērtību.
- 37 Šī tiesību norma norāda, pirmkārt, kritērijus, lai noraidītu parastās vērtības, kas balstīta uz cenas eksportētājvalsts iekšējā tirgū, noteikšanas metodes izmantošanu, un, otrkārt, pakārtotās metodes šīs vērtības aprēķināšanai.
- 38 Šajā lietā iestādes ir izmantojušas metodi, kura paredzēta pamatregulas 2. panta 3. punktā un saskaņā ar kuru preces normālā vērtība tiek aprēķināta, pamatojoties uz ražošanas izmaksām izcelsmes valstī, kurām pieskaitīta saprātīga pārdošanas, administratīvo un citu vispārējo izmaksu summa un saprātīga pelņas marža (turpmāk tekstā – “saliktā normālā vērtība”).
- 39 Lietas dalībnieki nav vienprātīgi par attiecīgās preces ražošanas izmaksu aprēķināšanu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmo daļu. Precīzāk, strīds attiecas uz izmaksu aprēķinu, kuras atspoguļo gāzi attiecīgās preces saražošanā.
- 40 Nav strīda par to, ka gāze ir galvenā izejviela attiecīgās preces ražošanā un ka gāzes cena, kas prasītājai jāmaksā, lai ražotu minēto preci, tika regulēta Krievijā. Tā kā prasītājas segtās gāzes izmaksas pašas par sevi netiek apstrīdētas, Padome neapgalvo, ka šīm izmaksām būtu bijis jābūt citām nekā tām, kas ierakstītas prasītājas grāmatvedībā. Prasītāja pārmet Padomei to, ka tā nav aprēķinājusi attiecīgās preces normālo vērtību, pamatojoties uz šīm izmaksām, bet ir izmantojusi šiem aprēķiniem citu gāzes cenu, kas ir augstāka un kas ir ņemta no cita tirgus, kurš nav Krievijas iekšējais tirgus.
- 41 Kopīgi izlasot pamatregulas 2. panta 3. punkta pirmo teikumu un 5. punkta pirmās daļas pirmo teikumu, izriet, ka, lai aprēķinātu normālo vērtību, pamatojoties uz ražošanas izmaksām, izmaksas tiek parasti aprēķinātas, pamatojoties uz tās puses, saistībā ar kuru tiek veikta izmeklēšana, grāmatvedības reģistriem.
- 42 Iestādes apgalvo, ka otrajā no šīm divām tiesību normām ir sniegti divi precizējumi, kas var tikt uzskatīti par diviem nosacījumiem, proti, pirmkārt, lai reģistri tiktu kārtoti saskaņā ar attiecīgajā valstī vispārpieņemtiem grāmatvedības principiem un, otrkārt, lai reģistros būtu “pienācīgi” atspoguļotas izmaksas saistībā ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu. Otrais nosacījums ļaujot iestādēm pārbaudīt, vai ir pienācīgi ierakstītas izmaksas reģistros, pat ja attiecīgajā valstī vispārpieņemtie grāmatvedības principi ir ievēroti, un attiecīgajā gadījumā veikt korekcijas, balstoties uz citiem informācijas avotiem, kas nav reģistri, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas otro teikumu.

- 43 Padome neapgalvo, ka pirmais nosacījums nav izpildīts šajā lietā. Taču tā uzskata, ka prasītājas reģistros nav pienācīgi atspoguļotas izmaksas saistībā ar attiecīgās preces ražošanu, jo gāzes cena esot mākslīgi zema, būtiski zemāka par gāzes cenu neregulētos tirgos. Tādēļ Padome esot bijusi tiesīga saskaņā ar 2. panta 5. punkta pirmo daļu koriģēt gāzes cenu, pamatojoties uz informāciju no citiem reprezentatīviem tirgiem.
- 44 Tādēļ ir svarīgi izvērtēt, vai Padome varēja neņemt vērā gāzes cenu, ko faktiski maksājusi prasītāja un kas norādīta tās grāmatvedībā saistībā ar attiecīgās preces ražošanu, jo šī cena, pēc Padomes domām, ir mākslīgi zema sakarā ar gāzes cena regulējumu Krievijā, un ka Padome līdz ar to varēja koriģēt šo cenu uz augšu, ņemot vērā gāzes cenu tirgū, kuru Padome uzskata par reprezentatīvu.
- 45 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka pamatregulas 2. panta 3. punkta pirmajā teikumā ir paredzēta normālās vērtības aprēķināšanas metode, ja parastajās tirdzniecības operācijās nav novērojams identiskās [līdzīgas] preces noiets vai tas ir nepietiekams, vai arī konkrētā tirgus situācija neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu.
- 46 Otrais teikums pamatregulas 2. panta 3. punktā, kurā ir definēts īpašas tirgus situācijas gadījums, tika ievietots ar Regulu Nr. 1972/1999. Saskaņā ar šo teikumu īpaša tirgus situācija ir tostarp tad, ja cenas ir mākslīgi pazeminātas, ja notiek ievērojama bartera tirdzniecība vai ja ir noslēgti nekomerciāli pārstrādes nolīgumi.
- 47 No Regulas Nr. 1972/2002 3. apsvēruma izriet, ka pamatregulas 2. panta 3. punkta otrā teikuma ievieošana ir vērsta uz to, lai precizētu, kādus apstākļus varētu uzskatīt par tādiem, kas veido īpašu tirgus situāciju, kurā līdzīga izstrādājuma pārdošana neļauj pienācīgi salīdzināt. Saskaņā ar šo apsvērumu šādi apstākļi, piemēram, var rasties bartertirdzniecības un citu nekomerciālu pārstrādes nolīgumu vai arī citu tirgus traucējumu dēļ. Tādējādi tirgus signāli var neprecīzi atspoguļot piedāvājumu un pieprasījumu, kas savukārt var ietekmēt attiecīgās izmaksas un cenas un izraisīt iekšējā tirgus cenu neatbilstību pasaules tirgus cenām vai cenām citos reprezentatīvos tirgos.
- 48 Pamatregulas 2. panta 3. punkta otrajā teikumā ir paredzēts, ka īpaša tirgus situācija ir tostarp tad, ja eksportētājvalsts tirgū cenas ir mākslīgi pazeminātas.
- 49 Tiesas sēdē Padome apstiprināja, ka saliktās normālas vērtības metodes izmantošana tika pamatota ar to, ka nav pietiekama skaita līdzīgu normālu komercdarījumu Krievijā. Tā precizēja, ka katrā ziņā varēja arī uzskatīt, ka pastāv īpaša tirgus situācija, jo gāzes, kas ir galvenā attiecīgās preces ražošanas izejviela, cena ir regulēta un dabasgāzes cena ir mākslīgi pazemināta iekšējā tirgū.
- 50 Ir jānorāda, ka pamatregulas 2. panta 3. punktā ir vienīgi norādīti kritēriji, lai atteiktos izmantot metodes normālās vērtības noteikšanai, kas aprēķināta, pamatojoties uz preces cenu eksportētājvalsts iekšējā tirgū. Šajā tiesību normā nav noteikta ražošanas izmaksu aprēķināšanas kārtība, lai noteiktu salikto normālo vērtību; šis aprēķins ir noteikts šī paša panta 5. punktā.
- 51 Pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka ražošanas izmaksas parasti tiek aprēķinātas, pamatojoties uz puses, saistībā ar kuru tiek veikta izmeklēšana, grāmatvedības reģistriem. Tādējādi saliktās normālās vērtības aprēķināšana parasti notiek, izmantojot informāciju no šiem reģistriem.
- 52 Pamatregulas 2. panta 5. punkta otrajā un trešajā daļā ir specifiskas tiesību normas par izmaksu un darbības izmaksu sadalīšanu. Šajās tiesību normās ir paredzētas iespējas koriģēt izmaksas, kas pārrakstītas grāmatvedības reģistros; šīs izmaksas var tikt pieskaņotas un sadalītas dažādā veidā noteiktos apstākļos.

- 53 No pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas arī izriet, ka attiecīgās puses grāmatvedības reģistri tiek ņemti par pamatu normālās vērtības aprēķināšanai, vienīgi ja preces, par kuru tiek veikta izmeklēšana, ražošanas izmaksas nav pienācīgi atspoguļotas šajos reģistros. Tādā gadījumā saskaņā ar minētās daļas otro teikumu izmaksas tiek koriģētas vai noteiktas, pamatojoties uz citiem informācijas avotiem, kas nav šie reģistri. Šī informācija var tikt izsecināta no citu ražotāju vai eksportētāju izklāsta vai, ja to izklāsts nav pieejams vai nevar tikt izmantots, no jebkura cita pienācīga informācijas avota, ieskaitot informāciju, kas nāk no citiem reprezentatīviem tirgiem.
- 54 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmajā daļā, kas attiecas uz minētās vērtības aprēķināšanas metodi, otrais teikums tika ievietots ar Regulu Nr. 1972/1999.
- 55 No pēdējās minētās regulas 4. apsvēruma izriet, ka minētā otrā teikuma ievietošanas mērķis ir sniegt norādes par izmantojamo tirgu, ja reģistros nav pienācīgi ietvertas attiecīgās preces ražošanas un pārdošanas izmaksas, it īpaši īpašās tirgus situācijās, kurās līdzīgas preces pārdošana neļauj veikt pienācīgu salīdzinājumu. Šādā gadījumā saskaņā ar šo pašu apsvērumu datiem ir jānāk no avotiem, kurus šādi sagrozījumi neietekmē.
- 56 Šajā pašā Regulas Nr. 197/2002 4. apsvērumā ir precizēts, ka var izmantot citu ražotāju vai eksportētāju izmaksas tajā pašā valstī vai, ja tāda informācija nav pieejama vai izmantojama, citu saprātīgu pamatojumu, tostarp informāciju no citiem reprezentatīviem tirgiem. No šī apsvēruma arī izriet, ka attiecīgos datus var izmantot, vai nu lai koriģētu dažus posteņus attiecīgās puses reģistros, vai nu, ja tas nav iespējams, lai noteiktu attiecīgās puses izmaksas.
- 57 Šajā lietā Padome Vispārējā tiesā ir apgalvojusi, ka pastāvēja īpaša tirgus situācija, jo gāzes, kas ir galvenā izejviela attiecīgajai precei, cena tika regulēta, līdz ar ko šī cena bija mākslīgi pazemināta iekšējā tirgū. Prasītāja nav apstrīdējusi to, ka gāzes cena Krievijas tirgū ir regulēta un ka tā ir būtiska daļa no attiecīgās preces izmaksām.
- 58 Tā kā gāzes cena Krievijā ir regulēta, ir pamatoti uzskatīt, ka attiecīgās preces ražošanas izmaksas ietekmēja Krievijas iekšējā tirgus kropļojums saistībā ar gāzi, jo šī cena neizrietēja no [brīvā] tirgus darbības.
- 59 Turklāt pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmā teikuma interpretācija, kuru piedāvā prasītāja un saskaņā ar kuru ražošanas izmaksas ir jāaprēķina, vienīgi pamatojoties uz attiecīgās puses grāmatvedības reģistriem, izraisītu to, ka noteikti netiktu ļauts izmantot salikto normālo vērtību tostarp gadījumā, kad ražošanas izmaksas ietekmē īpaša tirgus situācija, kaut gan šāda izmantošana ir tieši paredzēta šīs pašas regulas 2. panta 3. punktā.
- 60 Tādēļ iestādes varēja pamatoti secināt, ka prasītājas reģistru ieraksti nevarēja tikt uzskatīti par atbilstīgiem un ka līdz ar to bija jāveic korekcija, izmantojot citus avotus, kas nāk no tirgiem, kurus tās uzskatīja par reprezentatīvākiem, un attiecīgi jāveic gāzes cenas korekcija.
- 61 Saistībā ar argumentu, saskaņā ar kuru pamatregulas 2. panta 7. punkts ļauj iestādēm noteikt normālo vērtību, izmantojot nevis datus par cenām un izmaksām eksportētāja vai izcelsmes valstī, bet datus par cenām un izmaksām trešajās valstīs, kurās ir tirgus ekonomika, prasītāja apgalvo, ka minētās tiesību normas piemērošanas joma aptver vienīgi izsmēlošu valstu, kurās nav tirgus ekonomikas, sarakstu. Prasītāja norāda, ka datumā, kad tika sāktā izmeklēšana saistībā ar pasākumu, kas beidzas šajā lietā, pārskatīšanu, Krievijas Federācija nebija iekļauta attiecīgo valstu sarakstā. Krievijas Federācija saņēma valsts līmenī tirgus ekonomikas statusu 2002. gadā, un šāds statuss esot neatspēkojama prezumpcija, ka ražotāju izmaksas, kas norādītas šajā valstī un saistībā ar kurām tiek veikta izmeklēšana, ir pietiekami uzticamas, lai uz pamatregulas, tostarp 2. panta 3.–6. punkta, pamata varētu aprēķināt normālo vērtību.

- 62 Šajā lietā normālā vērtība nav tikusi noteikta, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 7. punktu, jo Krievijas Federācija šīs lietas faktu laikā nebija valsts, kas paredzēta pamatregulas 2. panta 7. punktā, un šīs pašas regulas 2. panta 1.–6. punkts bija piemērojams šiem faktiem. Tādējādi, kā ir ticis atgādināts iepriekš 53. punktā, pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmā daļa noteiktos apstākļos ļauj ņemt vērā informāciju, kura nāk no citiem tirgiem, kas nav eksportētāja vai izcelsmes valsts tirgus.
- 63 Prasītāja piebilst, ka pamatregulas 2. panta 5. punkta interpretācija, ko piedāvā iestādes, izraisītu vairākus nesaskanīgus rezultātus.
- 64 Pirmkārt, ražotājs, kurš maksā zemas cenas pašmāju tirgū par savu preču galvenajām izejvielām, sastaptos ar dilemmu, proti, vai nu nepaaugstināt cenas ar risku, ka to tad uzskatītu par importētāju, kas Savienībā ievēd dempinga preces, vai paaugstināt savas cenas, lai izvairītos no jebkādas antidempinga izmeklēšanas, ar risku, ka tā cenas kļūst pārmērīgas pašmāju tirgū. Šiem pašiem uzņēmumiem, lai izvairītos no antidempinga izmeklēšanas, būtu jāieraksta savu reģistros, pārkāpjot valsts tiesību aktus, nevis to preču izejvielu faktiskā cena, bet šo izejvielu vidējā cena neregulētajos ārvalstu tirgos.
- 65 Šajā ziņā, gluži kā to ir pamatoti norādījusi Padome, tās un Komisijas pieeja neliek prasītājam paaugstināt savas pārdošanas cenas iekšējā tirgū. Apstrīdētājā regulā paredzētais antidempinga pasākums neierobežo prasītājas iespējas pēc savas vēlēšanās noteikt cenas Krievijas tirgū (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1997. gada 18. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-159/94 un T-160/94 *NutraSweet/Padome, Recueil*, II-2461. lpp., 196. punkts).
- 66 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka preces ražošanas izmaksas valstī, kurai ir tirgus ekonomikas statuss, varētu tikt uzskatītas par pārāk zemām salīdzinājumā ar ekvivalentām izmaksām Savienībā vai citos ārvalstu tirgos. Antidempinga izmeklēšana, ko šajā lietā īsteno iestādes, esot nepamatoti aizvietojuši regulējumu valsts atbalsta jomā un, konkrētāk, Padomes 1997. gada 6. oktobra Regulu (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 288., 1. lpp.).
- 67 Šajā ziņā ir svarīgi atgādināt, ka ar pamatregulu un Regulu Nr. 2026/97 ir paredzēts, gluži kā tas izriet no pēdējās minētās regulas 5. apsvēruma, pietiekami detalizēti noteikt abu tirgus aizsardzības instrumentu piemērošanas tiesību normas.
- 68 Tomēr nekas nenorāda, ka šajā lietā jautājums, kas attiecas uz regulējumu, saskaņā ar kuru *Gazprom* Krievijā ir jānodrošina dabasgāze par zemu cenu, būtu bijis jāizvērtē vienīgi no valsts atbalsta perspektīvas. Ir svarīgi norādīt, ka prasītāja šajā ziņā nav iesniegusi nevienu pierādījumu.
- 69 Turklāt nekas arī nenorāda, ka vienīgi tas, ka jautājums eventuāli varētu tikt izvērtēts no valsts atbalsta perspektīvas, varēja liegt iestādēm izvērtēt šo lietu arī no pamatregulas tiesību normu perspektīvas.
- 70 Gluži kā Padome ir norādījusi tiesas sēdē, Komisijai un Padomei jau ir vairākas reizes nācies izvērtēt noteiktas situācijas vienlaicīgi no valsts atbalstu un dempinga perspektīvas (skat., piemēram, Vispārējās tiesas 2008. gada 17. decembra spriedumu lietā T-462/04 *HEG un Graphite India/Padome*, Krājums, II-3685. lpp.).
- 71 Turklāt, gluži kā tas ir paredzēts pamatregulas 14. panta 1. punktā un Regulas Nr. 2026/97 24. panta 1. punktā, nevienam ražojumam neuzliek gan antidempinga, gan kompensācijas maksājumus, lai risinātu vienu situāciju, kas radusies sakarā ar dempingu vai eksporta subsidēšanu.
- 72 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais iebildums nav pamatots.

– Par otro iebildumu

- 73 Prasītāja uzskata, ka pamatregulas tiesību normu mērķis ir īstenot 1994. gada antidempinga nolīguma noteikumus un ka iestādēm ir pamatregulas tiesību normas jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar šo nolīgumu.
- 74 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ņemot vērā to raksturu un sistēmu, PTO nolīgumi principā nav ietverti to normu vidū, atbilstoši kurām Savienības tiesas pārbauda iestāžu tiesību aktu tiesiskumu saskaņā ar EKL 230. panta pirmo daļu (Tiesas 2003. gada 9. janvāra spriedums lietā C-76/00 P *Petrotub* un *Republica*/Padome, *Recueil*, I-79. lpp., 53. punkts, un Vispārējās tiesas 2008. gada 24. septembra spriedums lietā T-45/06 *Reliance Industries*/Padome un Komisija, Krājums, II-2399. lpp., 87. punkts).
- 75 Tomēr gadījumā, ja Savienība ir gribējusi izpildīt konkrētu pienākumu, ko tā uzņēmusies PTO ietvaros, vai gadījumā, ja Savienības tiesību akts tieši atsaucas uz konkrētām PTO līgumu normām, Tiesai ir jāpārbauda attiecīgā Savienības tiesību akta tiesiskums, ņemot vērā PTO noteikumus (iepriekš 74. punktā minētais Tiesas spriedums lietā *Petrotub* un *Republica*/Padome, 54. punkts, un 2007. gada 27. septembra spriedums lietā C-351/04 *Ikea Wholesale*, Krājums, I-7723. lpp., 30. punkts, kā arī iepriekš 74. punktā minētais spriedums lietā *Reliance Industries*/Padome un Komisija, 88. punkts).
- 76 No pamatregulas preambulas piektā apsvēruma izriet, ka minētās regulas mērķis arī ir pēc iespējas pilnīgāk transponēt Savienības tiesībās jaunās un detalizētās normas, kas ir ietvertas 1994. gada antidempinga nolīgumā, kuru vidū ir it īpaši tās, kas ir saistītas ar antidempinga starpības aprēķināšanu, un tas tā ir, lai nodrošinātu minēto normu atbilstošu un pārskatāmu piemērošanu (iepriekš 74. punktā minētais spriedums lietā *Petrotub* un *Republica*/Padome, 55. punkts).
- 77 Līdz ar to Kopiena ir pieņēmusi pamatregulu, lai izpildītu starptautiskos pienākumus, kas izriet no 1994. gada antidempinga nolīguma, un ar pamatregulas 2. panta 5. punktu tā ir vēlējusies izpildīt īpašos pienākumus, kuri ietverti 1994. gada antidempinga nolīguma 2.2.1.1. pantā (šajā ziņā skat. iepriekš 74. punktā minēto spriedumu lietā *Petrotub* un *Republica*/Padome, 55. punkts).
- 78 No tā izriet, ka pamatregulas 2. panta 5. punkts ir jāinterpretē, cik vien iespējams, no 1994. gada antidempinga nolīguma 2.2.1.1. panta skatpunkta (šajā ziņā skat. iepriekš 74. punktā minēto spriedumu lietā *Petrotub* un *Republica*/Padome, 57. punkts, un iepriekš 74. punktā minēto spriedumu lietā *Reliance Industries*/Padome un Komisija, 91. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 79 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, pirmkārt, ka prasītāja atsaucas uz vienu no pēdējiem projektiem, kurš bija pirms 1994. gada antidempinga nolīguma pieņemšanas un kurā bija paredzēts saistībā ar tiesību normām, kas kļuva par minētā nolīguma 2.2.1.1. pantu, ka “izmaksas parasti tiek aprēķinātas saskaņā ar eksportētājvalstī vispārēji pieņemtiem grāmatvedības principiem tiktāl, ciktāl šie principi pienācīgi atspoguļo izmaksas, kas saistītas ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu”. No šāda formulējuma izriet, ka minētā nolīguma 2.2.1.1. panta un līdz ar to pamatregulas 2. panta 5. punkta sākotnējais mērķis bija nodrošināt, ka ražotājs, saistībā ar kuru notiek izmeklēšana, piemēro pareizus grāmatvedības noteikumus, kas objektīvi atspoguļo ražotāja, saistībā ar kuru notiek izmeklēšana, faktiskās izmaksas, nevis pārbaudīt, vai izejvielu cenas, kuras maksā ražotājs, atbilst neregulēto tirgu cenām.
- 80 Tomēr tas, ka tiek izvirzīta tiesību normas, kura ir projekts, redakcija, nav pietiekami, lai pierādītu, ka minētās tiesību normas sastādītāju nodoms ir palicis nemainīgs it īpaši tad, kad tiesību normas galīgā redakcija ir atšķirīga no attiecīgās tiesību normas projekta stadijā, kā to pamatoti būtībā uzsver Padome.

- 81 Otrkārt, izriet, ka 1994. gada antidempinga nolīguma 2.2.1.1. panta tiesību normas formulējums nav būtiski atšķirīgs salīdzinājumā ar pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas pirmo teikumu, kurā ir paredzēts, ka dokumentācija ir saskaņā ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem attiecīgajā valstī un dokumentācija pieņemami atspoguļo ar ražošanu un attiecīgās preces pārdošanu saistītās izmaksas.
- 82 Tomēr, gluži kā to pamatoti ir norādījusi Padome tiesas sēdē, tiesību normas, kas ir paredzētas pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas otrajā teikumā, nav paredzētas 1994. gada antidempinga nolīgumā. Līdz ar to iespēja interpretēt no 1994. gada antidempinga nolīguma perspektīvas nevar tikt pilnībā izmantota saistībā ar tiesību normām, kas attiecas uz situāciju, kurā attiecīgās preces izmaksas nav pienācīgi norādītas dokumentācijā.
- 83 Ir svarīgi piebilst, ka PTO noteikumos nav definēta frāze “īpaša tirgus situācija”, kāda tā ir definēta pamatregulas 2. panta 3. punkta otrajā teikumā un kas var būt par pamatu iestādēm, lai tās izvērtētu, vai dokumentācijā ir pienācīgi ņemtas vērā izmaksas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas otro teikumu, kā tas ticis konstatēts šī sprieduma 51.–60. punktā.
- 84 Līdz ar to otrais iebildums nav pamatots.
- 85 No iepriekš minētā izriet, ka pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par pirmā pamata otro daļu

- 86 Prasītāja izvirza pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas otrā teikuma pārkāpumu, acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī pamatojuma nenorādīšanu, jo apstrīdētajā regulā Padome esot veikusi samaksātās gāzes cenas korekciju, pamatojoties uz *Waidhaus* cenu, un neesot atskaitījusi no korekcijas cenas 30 % eksporta maksājumu, kas piemērojams Krievijas gāzei. Šajā ziņā prasītāja apstrīd apstrīdētās regulas 58. apsvēruma pēdējos teikumus.
- 87 Tie ir formulēti šādi:
- “[...] gāzes izmaksas, ko seguši Krievijas ražotāji, tika koriģētas, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta citos reprezentatīvos tirgos. Koriģētās cenas pamatā bija Krievijas gāzes vidējā cena, pārdodot to eksportam uz Vācijas/Čehijas robežas (*Waidhaus*), neņemot vērā transporta izmaksas. *Waidhaus* – lielāko centru Krievijas gāzes tirdzniecībai uz ES, kas ir Krievijas gāzes lielākais tirgus un kurā cenas pamatoti atspoguļo izmaksas, var uzskatīt par reprezentatīvu tirgu pamatregulas 2. panta 5. punkta nozīmē.”
- 88 Prasītāja uzskata, pirmkārt, ka, ja iestādes būtu izvēlējušās atšķirīgu bāzi, tādu kā Krievijas gāzes eksporta cenas uz Baltijas valstīm vai uz jebkuru citu reprezentatīvu tirgu, kurā gāzes cenas ir tuvākas gāzes cenām, kuras maksā prasītāja, dempinga starpība būtu bijusi negatīva vai citāda. Iestādēm būtu bijis drīzāk jāizvēlas balstīties uz “pamatotiem apsvērumiem” pamatregulas 2. panta 5. punkta otrā teikuma nozīmē, nevis uz *Waidhaus* cenu.
- 89 Acīmredzama kļūda vērtējumā vispirms izriet no tā, ka reprezentatīvajos tirgos, ko Komisija minējusi kā iespējamu bāzi korekcijai (proti, Eiropas Savienību, Apvienoto Karalisti, ASV, Kanādu vai Japānu), esot visaugstākās gāzes cenas pasaulē un tās neesot tuvas prasītājas gāzes cenas līmeņiem.
- 90 Turpinājumā – korekcija saistībā ar gāzes cenu esot tikusi veikta, pamatojoties uz cenu Kopienas tirgū, proti, Vācijas un Čehijas Republikas robežas; šī cena atspoguļo ne tikai gāzes ražošanas un pārdošanas izmaksas, bet arī *Waidhaus* platformas peļņas maržu Kopienā. Izmantotā korekcijas bāze izraisot to, ka tiek uzskatīts, ka saistībā ar lielāko daļu savu kopējo ražošanas izmaksu prasītāja atrodas uz Vācijas

un Čehijas Republikas robežas un pērkot gāzi tieši no *Waidhaus* tirgus. Tomēr, radot prasītāji situāciju, kurā tā, ražojot attiecīgo precī Krievijā, pilnībā maksā izvedmuitas nodokli un peļņas maržas Kopienā, neesot “pamatoti apsvērumi” pamatregulas 2. panta 5. punktā.

- 91 Visbeidzot *Waidhaus* tirgus esot vienīgi *Waidhaus* ģeogrāfiskās situācijas atspoguļojums, proti, sakarā ar atrašanos uz vienas no galvenajiem gāzes pārvadiem starp Krieviju un Eiropas Savienību, un atspoguļojums gāzes piegādes līgumu skaitam, kā arī noligtajam gāzes apjomam. Šie faktori neesot atbilstoši, lai kvalificētu *Waidhaus* gāzes cenu par “pamatotiem apsvērumiem”.
- 92 Prasītāja uzskata, ka, otrkārt, Padome esot arī pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nenorādījusi pamatojumu apstrīdētajā regulā, jo tā esot atteikusies atskaitīt 30 % izvedmuitas nodokli, kas piemērojams Krievijas gāzei, taču esot atskaitījusi transporta izmaksas, gluži kā tas izriet no apstrīdētās regulas 58. apsvēruma.
- 93 Izmantotā argumentācija esot nesaskanīga un pretrunīga, jo, pēc prasītājas domām, tāpat kā Krievijas patērētāji nemaksā par gāzes transportēšanu no Krievijas uz *Waidhaus*, sakarā ar ko tika atskaitītas gāzes transportēšanas un izplatīšanas izmaksas, tā arī būtu bijis jāatskaita 30 % nodoklis, kas tiek piemērots gāzes eksportam no Krievijas, t.i., nodoklis, ko prasītāja nekad nemaksā saistībā ar attiecīgās preces ražošanu Krievijā.
- 94 Prasītāja piebilst, ka, pat ja Padome un Komisija paredzēja noteikt sodu saistībā ar divējādo cenu režīmu, ko piemēro Krievijas iestādes saistībā ar gāzi, tas tomēr neatbrīvo Padomi un Komisiju no pienākuma pamatot gāzes cenas korekciju ar pamatotiem apsvērumiem pamatregulas 2. panta 5. punkta nozīmē.
- 95 Šajā ziņā, pirmkārt, saistībā ar *Waidhaus* cenas kā references cenas izvēli ir jānorāda, ka iestādēm nav jāņem vērā visas iespējamās references cenas antidempinga procedūras ietvaros, bet ir padziļināti jāizvērtē pušu iespējamie priekšlikumi gadījumā, ja ir šaubas par references cenu (šajā ziņā skat. Tiesas 1991. gada 22. oktobra spriedumu lietā C-16/90 *Nölle, Recueil*, I-5163. lpp., 32. punkts).
- 96 Šajā lietā neizriet, ka apstrīdētajā regulā Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvēloties *Waidhaus* cenu, kas ir pamatota vairākos aspektos.
- 97 Gluži kā ir norādīts apstrīdētās regulas 58. punktā, *Waidhaus* ir galvenais Krievijas gāzes piegādes punkts Savienībā. No lietas materiāliem izriet, ka *Waidhaus* ir Vācijas pilsēta, kas atrodas uz galveno gāzes pārvadu starp Krieviju un Savienību līnijas, un sakarā ar noslēgto līgumu par gāzes piegādi skaitu, kā arī attiecīgās gāzes apjomu ir galvenais pienākšanas punkts gāzei, ko Krievijas ražotāji eksportē uz Savienību.
- 98 Noligtā gāzes cena šajā vietā līdz ar to ir cena, par kuru Krievijas pārdevēji izraksta rēķinus saviem Eiropas klientiem, nevis cena Kopienā, pretēji tam, ko prasītāja apgalvo prasības pieteikumā.
- 99 Turpinājumā, ņemot vērā attiecīgās gāzes apjomu un noslēgto līgumu skaitu, nekas nenorāda, ka Krievijas gāzes cena *Waidhaus* neizriet no [brīvā] tirgus spēkiem, kuros nav kropļojumu.
- 100 Tiesas sēdē prasītāja iesniedza Komisijas 2009. gada 8. jūlija Lēmumu par EKL 81. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39.401 – EON/GDF) (kopsavilkums – OV C 248, 5. lpp.), lai apgalvotu, ka aizliegtajai vienošanās, par kuru ir noteikts sods ar šo lēmumu, bija ietekme uz datiem, kurus izmantojusi Komisija, lai aprēķinātu korekciju šajā lietā. Prasītāja uzskata, ka no minētā lēmuma izriet, ka Krievijas gāzes cena *Waidhaus* neizrietot no [brīvā] tirgus spēkiem.
- 101 Arī tiesas sēdē Komisija puda šaubas par dokumenta, kas iesniegts šajā tiesvedības stadijā, pieņemamību, lai gan Padome nav apstrīdējusi šī dokumenta atbilstību.

- 102 Neesot nepieciešamībai spriest par minētā dokumenta pieņemamību, tā kā Lēmumu E.ON/GDF (skat. šī sprieduma 100. punktu) Komisija pieņēma pēc apstrīdētās regulas pieņemšanas, ir pietiekami konstatēt, ka, lai gan tas patiešām attiecas uz Krievijas izcelsmes gāzes pārdošanu, tā vienīgi attiecas uz to, ka tiek izvērtēts nolīgums par tirgu sadalīšanu Vācijā un Francijā starp *E.ON* un *GDF* saistībā ar gāzes pārdošanu to klientiem. Šajā lēmumā netiek ne izvērtēts Krievijas gāzes vairumtirdzniecības eksporta tirgus, kas vērsts uz visu Savienību, ne izvērtētas attiecības starp *E.ON* un *GDF* ar to Krievijas gāzes piegādātājiem.
- 103 Visbeidzot, lai gan prasītāja apstrīd, ka *Waidhaus* cena ir daudz augstāka par gāzes cenu Krievijas iekšējā tirgū, tā pati savā replikas rakstā atzīst, ka *Waidhaus* cena varētu būt zemāka par cenu, kas nolīgta Apvienotajā Karalistē, ASV vai Kanādā. Līdz ar to iestādes nav izvēlējušās augstāko references cenu tirgū. Turklāt nav droši zināms, vai gāzes, kas tiek eksportēta uz Baltijas valstīm, cena nav līdzīga tās gāzes, kas tiek vesta tranzītā caur *Waidhaus*, cenai.
- 104 Otrkārt, saistībā ar lēmumu neatskaitīt izvedmuitas nodokli, kas tiek iekasēts Krievijā, bet vienīgi atskaitīt transporta izmaksas, ir jānorāda, ka prasītāja atsauca uz trīs lietām, kuru dēļ ir pieņemtas Padomes regulas un kas liecinot par tās nesaskanīgo un kļūdaino lēmumu pieņemšanas praksi.
- 105 Padome atbild, ka prasītājas minētajās trīs lietās Komisija un Padome vienīgi atskaitīja akcīzes nodokļus, kas maksājami saistībā ar gāzes pārdošanu iekšējā tirgū, bet neveica nekādus izvedmuitas nodokļa atskaitījumus. Šajā ziņā tā precizē, ka 31. apsvērumā Padomes 2005. gada 14. novembra Regulā (EK) Nr. 1891/2005, ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 3068/92, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu par Baltkrievijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes kālija hlorīda importu (OV L 302, 14. lpp.), ir paredzēts, ka izvedmuitas nodokļi tiek atskaitīti no eksportētās gāzes cenas. Padome norāda, ka Komisija to ir informējusi, ka faktiski nekāda korekcija nav tikusi piemērota.
- 106 Šajā ziņā atšķirībā no Regulas Nr. 1891/2005, kuras 31. apsvērumā ir norādīts par izvedmuitas nodokļu atskaitīšanu, kas praksē nav noticis, ir redzams, ka šie nodokļi nav tikuši atskaitīti citās regulās, uz kurām atsauca prasītāja.
- 107 No 97. apsvēruma Padomes 2006. gada 27. jūnija Regulā (EK) Nr. 954/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Rumānijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2320/97 un Padomes Regulu (EK) Nr. 348/2000, pārtrauc starpposma un termiņa beigu pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas izcelsmes dzelzs vai nelegētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu un pārtrauc starpposma pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par dažu, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas, Horvātijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs vai nelegētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu (OV L 175, 4. lpp.), ko izvirza prasītāja, izriet, ka gāzes izmaksas koriģēja, pamatojoties uz gāzes cenu eksportam uz Rietumeiropu, neskaitot transporta izmaksas un akcīzes nodokli.
- 108 Tāpat saskaņā ar 54. apsvērumu Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulā (EK) Nr. 1050/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu Baltkrievijas un Krievijas izcelsmes kālija hlorīda importam (OV L 191, 1. lpp.), gāzes cenas korekcija tika veikta, pamatojoties uz eksportētās gāzes cenu, neskaitot transporta izmaksas, PVN un akcīzes nodokļus.
- 109 Katrā ziņā Padome ir pamatojusi to, ka nav atskaitīti izvedmuitas nodokļi, ar to, ka *Gazprom* noteiktās cenas neietekmē izvedmuitas nodokļu summa. Lai pamatotu šo apgalvojumu, Padome sava iebildumu raksta B.2. pielikumā norādīja datus par Krievijas gāzes cenu attīstību, kas liecina, ka šīs cenas lielā mērā ir neatkarīgas no izvedmuitas nodokļa summas. Padome tostarp piebilda, ka *Gazprom* vienmēr mēģināja cik vien iespējams paaugstināt gāzes, ko tā pārdod, cenu un ka šīs cenas noteikšanu neietekmēja izvedmuitas nodokļu summa, bet vienīgi cena, kas *Gazprom* klientiem bija jāmaksā. Tiesas sēdē Padome atkārtoja savu analīzi, saskaņā ar kuru svarīga ir cena, kas jāmaksā *Waidhaus*, neesot nozīmes tam, ko šī cena ietver.

- 110 Ir redzams, ka prasītāja nav spējusi ne izskaidrot, ne pierādīt, kādā ziņā *Gazprom* cenu noteikšana *Waidhaus* esot varējusi ietekmēt izvedmuitas nodokļu summu. Tādēļ ir jāuzskata, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neatskaitot šos nodokļus no cenas, kas maksājama *Waidhaus*.
- 111 Turklāt ir jāpiebilst, ka tas, ka abās prasītājas minētajās lietās akcīzes nodokļi tika atskaitīti un ka šajā lietā arī transporta izdevumi tika atskaitīti, nav nekādas ietekmes uz to, vai šajā lietā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā saistībā ar atteikumu atskaitīt izvedmuitas nodokļus.
- 112 Visbeidzot ir jānoraida prasītājas argumenti par pamatojuma neesamību attiecībā uz atteikumu atskaitīt Krievijas gāzes 30 % izvedmuitas nodokli, lai gan tika atskaitītas transporta izmaksas. Apstrīdētās regulas pamatojums ir jāizvērtē, tostarp ņemot vērā informāciju, kas tikusi paziņota prasītājam, un apsvērumus, ko tā iesniegusi administratīvā procesa laikā (Vispārējās tiesas 2010. gada 4. marta spriedums lietā T-410/06 *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial*/Padome, Krājums, II-879. lpp., 127. punkts).
- 113 Šajā lietā 5. lapā Komisijas 2006. gada 12. decembra vēstulē, kura nosūtīta prasītājai administratīvā procesa gaitā un kura pievienota prasības pieteikuma A12 pielikumā, prasītājai tika norādīti iemesli, kādēļ netiek atskaitīts Krievijas gāzes 30 % izvedmuitas nodoklis; līdz ar to Padomei nebija jāatkārto šie skaidrojumi apstrīdētās regulas tekstā, lai tos izmantotu kā minētās regulas faktisko un tiesisko pamatu.
- 114 Līdz ar to pirmā pamata otrā daļa nav pamatota.

Par pirmā pamata trešo daļu

- 115 Prasītāja izvirza pamatregulas 2. panta 10. punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo apstrīdētajā regulā Padome ir atskaitījusi no tās eksporta cenas pirmajam neatkarīgajam klientam saistīto sabiedrību, kas ietilpst vienā ekonomiskā vienībā, ko veido prasītāja, komisijas maksas. Šajā ziņā prasītāja apstrīd apstrīdētās regulas 62. apsvērumu, jo tajā ir pārņemti Komisijas 2006. gada 28. septembra secinājumi, proti, no eksporta cenas atskaitīt tās tirdzniecības meitassabiedrību *Eurochem Moscou* un *Eurochem Trading GmbH* komisijas maksas.
- 116 Prasītāja uzskata, ka pamatregulas 2. panta 10. punktā uzskaitītās korekcijas nav ne obligātas, ne automātiskas un pusei, kas lūdz veikt korekciju, ir pierādīšanas pienākums.
- 117 Vispirms ir jāatgādina atbilstošo faktu konteksts, kurā iestādes šajā lietā ir piemērojušas 2. panta 10. punktu, kurā ir paredzēts, ka salīdzinājums starp normālo vērtību un eksporta cenu šajā pašā komercstadijā tiek veikts saistībā ar pārdošanām, kas veiktas cik vien iespējams tuvos datumos, un šajā salīdzinājumā tiek pienācīgi ņemtas vērā citas atšķirības, kas ietekmē cenu salīdzināmību.
- 118 Lai piemērotu šo tiesību normu, Padome ir norādījusi, ka prasītāja un ražošanas sabiedrības attiecīgo preci nepārdeva tiešā veidā klientiem ASV. Tā izskaidroja pārdošanas norisi šādi. Ražošanas sabiedrības, prasītājas meitassabiedrības, noslēdza pārstāvības līgumu ar prasītāju, kas saņēma komisijas maksu par preces pārdošanu saskaņā ar šo līgumu. Prasītāja kā pārstāvis nodrošināja, lai preci tās ražošanas sabiedrības pārdotu divām tirdzniecības sabiedrībām, kas arī ir prasītājas meitassabiedrības, no kurām viena ir Britu Virdžīnu salās, bet kura beidza savu darbību 2005. gadā, un otra atrodas Šveicē. Šīs tirdzniecības sabiedrības pārdeva, saņemot par to peļņas maržu, attiecīgo preci pirmajam neatkarīgajam klientam.
- 119 Lai gan prasītāja ir norādījusi, ka tā ir apstrīdējusi šos secinājumus administratīvā procesa laikā, ir redzams, ka tas darīts vienīgi, lai norādītu, ka visas sabiedrības, kas ar to ir saistītas, ieskaitot tās ražošanas sabiedrības un tās divas tirdzniecības sabiedrības, piederēja vienam un tam pašam

akcionāram un tās kontrolēja un pārvaldīja viens un tas pats akcionārs, proti, prasītāja. Pēc prasītājas teiktā, *Eurochem Moscou* un *Eurochem Trading* veica funkcijas, kas ir identiskas pilnībā integrētam pārdošanas eksportam pakalpojumam.

- 120 No apstrīdētā regulas 59.–62. apsvēruma izriet, ka normālā vērtība un eksporta cena tika noteikta “izplatītāja” līmenī.
- 121 Šajā ziņā saistībā ar normālo vērtību apstrīdētās regulas 59. apsvērumā ir noteikts, gluži kā tika norādīts iepriekš, ka tā ir noteikta, pamatojoties uz eksportētās preces veida ražošanas izmaksām, pēc tam koriģējot gāzes cenu, kas minēta šīs pašas regulas 58. apsvērumā, un pieskaitot saprātīgu summu, kas atbilst pārdošanas izmaksām, administratīvajām un citām vispārējām izmaksām, kā arī peļņai. Apstrīdētās regulas 61. apsvērumā ir precizēts, ka summa, kas atbilst pārdošanas, administratīvajām un citām vispārējām izmaksām, kā arī peļņai, tiek noteikta, pamatojoties uz trīs Ziemeļamerikas ražotāju vidējām svērtajām summām, un ka tādējādi noteiktā peļņas summa nepārsniedz peļņu, kas bijusi Krievijas ražotājiem saistībā ar šo pašu vispārēju preču kategoriju pārdošanu to iekšējā tirgū.
- 122 Saistībā ar eksporta cenu apstrīdētās regulas 62. apsvērumā ir norādīts, ka eksporta cena tika noteikta, pamatojoties uz eksporta cenu, ko faktiski samaksājis vai kas jāmaksā pirmajam neatkarīgajam klientam ASV, kas ir galvenais prasītājas eksporta tirgus.
- 123 Pamatregulas 2. panta 10. punktā ir paredzēts, ka korekcijas ir iespējamās.
- 124 Tomēr saskaņā ar judikatūru gan no pamatregulas 2. panta 10. punkta redakcijas, gan no tā sistēmas izriet, ka eksporta cenas vai normālās vērtības korekciju var veikt vienīgi tādēļ, lai ņemtu vērā atšķirības tajos faktoros, kuri ietekmē cenas un attiecīgi to salīdzināmību (Vispārējās tiesas 2002. gada 21. novembra spriedums lietā T-88/98 *Kundan* un *Tata/Padome*, *Recueil*, II-4897. lpp., 94. punkts). Citiem vārdiem sakot, tas nozīmē, ka [cenu] korekcijas mērķis ir atjaunot simetriju starp preces normālo vērtību un eksporta cenu.
- 125 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā ir paredzēts, ka korekcija tiek veikta, ņemot vērā atšķirības komisijas maksās saistībā ar apskatītajām pārdošanām. Minētās tiesību normas otrajā teikumā ir precizēts, ka termins “komisijas maksa” attiecas arī uz maržu, ko saņem izstrādājuma vai līdzīga izstrādājuma tirgotājs, ja šāda tirgotāja funkcijas ir līdzīgas tā pārstāvja funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu.
- 126 Pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkts izriet no Regulas Nr. 1972/2002 1. panta 5. punkta. Saskaņā ar šīs pēdējās minētās regulas 6. apsvērumu attiecīgā teikuma iekļaušanas iemesls ir precizēt, ka šādas korekcijas ir jāveic arī tad, ja puses nerīkojas, pamatojoties uz principāla un pārstāvja attiecībām, bet sasniedz to pašu ekonomisko rezultātu, rīkojoties kā pircējs un pārdevējs.
- 127 Līdz ar to pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā ir ļauts veikt korekciju ne tikai sakarā ar atšķirībām komisijas maksās, kas samaksātas par apskatāmo pārdošanu, bet arī saistībā ar maržu, ko saņem izstrādājuma tirgotājs, ja šāda tirgotāja funkcijas ir līdzīgas tā pārstāvja funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu (Vispārējās tiesas 2009. gada 18. marta spriedums lietā T-299/05 *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision/Padome*, Krājums, II-565. lpp., 281. punkts).
- 128 Šajā lietā līdz ar to ir jāizvērtē attiecīgās lomas, kādas ir prasītājai, tās ražošanas sabiedrībām un tās tirdzniecības sabiedrībām.
- 129 Prasītāja nav apstrīdējusi, ka komisijas maksas tika maksātas saskaņā ar pārstāvības līgumu saistībā ar pārdošanu eksportam. Padome ir uzsvērusi, ka šis līgums ir pilnībā pārstāvības līgums, kurā pat paredzēta šķirējklaucula.

- 130 Prasītāja apgalvo, ka iestādes nav pierādījušas šādas komisijas ietekmi uz eksporta cenu un normālās vērtības salīdzināmību.
- 131 Tomēr ir redzams, ka Padomei ir norādījusi, ka samaksātās komisijas maksas ir atlīdzība par uzdevumiem, kas izpildīti saistībā ar funkcijām, kuras ir līdzīgas tām pārstāvja funkcijām, kas strādā par komisijas maksu, un ka šo komisijas maksu maksāšana nav vienkārša iekšēja peļņas sadalīšana, kurai nav ietekmes uz cenu salīdzināmību.
- 132 Nav ticis apstrīdēts, ka attiecīgo precī tālāk pārdeva tirdzniecības sabiedrība, kas noteica cenu, kurā iekļauta marža, līdz ar to uzņemoties pārstāvja lomu. Ir jāpiebilst, ka prasītāja nav apstrīdējusi ne savu lomu, ne attiecīgo ražošanas un tirdzniecības sabiedrību lomas, kā tas ir atgādināts šī spriedums 118. punktā, bet vienīgi apgalvojusi, ka tā un tās sabiedrības ir viena ekonomiska vienība.
- 133 Turklāt prasītāja ir nosūtījusi Komisijai informējošu dokumentu, kurā norādīts, ka visas prasītājas pārdošanas eksportam tiešā veidā tika veiktas ar saistīto sabiedrību starpniecību. Tomēr šāda norāde nevar būt pietiekama, lai efektīvi apstrīdētu attiecības starp attiecīgajām sabiedrībām, kādas tās ir konstatējusi Padome.
- 134 Līdz ar to nav redzams, ka šajā lietā ir pieļauts pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta pārkāpums un acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 135 Tādēļ pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida.
- 136 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jāuzskata par nepamatotu un līdz ar to ir jānoraida.

Par otro pamatu, ar kuru apgalvots pamatregulas 11. panta 1. un 3. punkta pārkāpums

- 137 Ar savu otro pamatu prasītāja izvirza pamatregulas 11. panta 1. un 3. punkta pārkāpumu.
- 138 Saistībā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu tā precizē, ka iestādēm būtu bijis jāsāk, jāveic un jāpabeidz starpposma pārskatīšana kopā ar pasākumu, kas beidzas, pārskatīšanu. Prasītāja esot iesniegusi pietiekamus pierādījumus tad, kad 2005. gada 1. augustā tā iesniedza savu pieteikumu par starpposma pārskatīšanu, un katrā ziņā, kad tā Komisijai nosūtīja atbildes 2005. gada 9. septembrī un 27. oktobrī dempinga starpības aprēķināšanai.
- 139 Saistībā ar pamatregulas 11. panta 1. punkta pārkāpumu prasītāja piebilst, ka, ņemot vērā tos pašus pierādījumus, iestādes esot nepamatoti pieņēmušas apstrīdēto regulu un pagarinājušas [termiņu] antidempinga maksājumiem to sākotnējā līmenī. Šajā ziņā tā uzsver, ka antidempinga maksājumi, kam pagarināts termiņš, tika noteikti, piemērojot metodoloģiju, kas paredzēta valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, un pamatojoties uz Savienības rūpniecību, kas ir noteikti mazāka, jo tajā laikā Savienībā bija vienīgi 15 dalībvalstis.
- 140 Padome apgalvo, ka otrais pamats nav pieņemams, jo, pēc tās domām, šajā pamatā prasītājas galvenais iebildums ir tas, ka Komisija un Padome ir atturējušās savlaicīgi veikt sākotnējo pasākumu starpposma pārskatīšanu. Šis pamats nav vērsts uz to, lai pamatotu prasītājas prasību atcelt apstrīdēto regulu.
- 141 Pakārtoti Padome izvirza noilgumu. Tā apgalvo, ka prasītāja šajā stadijā vairs nevar apstrīdēt par galīgu kļuvsu atturēšanos vai atteikumu veikt starpposma pārskatīšanu. Tā pamatojas uz Tiesas 1994. gada 9. marta spriedumu lietā C-188/92 *TWD Textilwerke Deggendorf* (*Recueil*, I-833. lpp.) un 2001. gada 15. februāra spriedumu lietā C-239/99 *Nachi Europe* (*Recueil*, I-1197. lpp.).

- 142 Prasītāja apstrīd iebildi par nepieņemamību, jo tās otrais pamats attiecas ne tikai uz starpposma pārskatīšanas novēlotu sākšanu, bet arī uz antidempinga pasākumu paturēšanu spēkā ar apstrīdēto regulu. Tā norāda, ka Komisija nekad nav atteikusies sākt starpposma pārskatīšanu, jo tā pati to esot sākusi 2006. gada 19. decembrī; tas pierādot, ka prasītājam nebija iespējas ne celt prasību par pienākumu neizpildi, ne atcelšanas prasību pret visu iespējamo atteikumu sākt minēto pārskatīšanu. Tā piebilst, ka Komisijas paziņojumi par izmeklēšanas sākšanu neesot apstrīdami akti.
- 143 Katrā ziņā prasītājam prasības pieteikuma iesniegšanas datumā neesot bijusi iespēja celt prasību par pienākumu neizpildi, jo Komisija jau bija rīkojusies. Tai arī neesot bijusi iespēja celt atcelšanas prasību pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas.
- 144 Šajā ziņā ir jānorāda, ka ar savu otro pamatu prasītāja neapstrīd Komisijas atteikumu veikt starpposma pārskatīšanu, jo šī pārskatīšana jau bija sākta ar paziņojumu par sākšanu, kas publicēts 2006. gada 19. decembrī. Prasītāja norāda, ka turklāt apstrīd antidempinga maksājumu paturēšanu spēkā, jo tā esot iesniegusi pietiekamus pierādījumus sava pieteikuma par starpposma pārskatīšanu ietvaros.
- 145 Tomēr, gluži kā pamatoti norāda Padome, ja Komisijas atteikums savlaicīgi sākt starpposma pārskatīšanu būtu pretrunīgs, tas nenozīmētu, ka šis pretrunīgums skar apstrīdētās regulas tiesiskumu, kura ir vienīgais tiesību akts, kuru prasības pieteikumā tiek lūgts atcelt. Ar apstrīdēto regulu ir pabeigts process, kas tika sākts saistībā ar pieteikumu par pārskatīšanu sakarā ar spēkā esošo pasākumu beigšanos, un šī regula nav atbilde uz prasītājas pieteikumu par starpposma pārskatīšanu, jo saistībā ar to ir sniegta atbilde ar Regulu Nr. 238/2008.
- 146 Līdz ar to otrais pamats ir jānoraida kā nepieņemams, jo tas attiecas uz iespējamu pretrunīgumu saistībā ar prasītājas pieteikumu veikt starpposma pārskatīšanu.
- 147 Turklāt ir svarīgi piebilst, ka, pat pieņemot, ka minētais pamats būtu pamatots ar apstākli, ka iestādēm būtu bijis jāapskata kopā pieteikums, kas paredzēts pamatregulas 11. panta 2. punktā, un pieteikums, kas paredzēts šī paša panta 3. punktā, nav norādīts, kādā ziņā šīs kopīgās neizvērtēšanas neesamība esot ietekmējusi apstrīdētās regulas tiesiskumu. Prasītāja tostarp nepierāda to, kas būtu mainījies saistībā ar strīda būtību, ja abi pieteikumi būtu bijuši apvienoti.
- 148 Līdz ar to otrais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.
- 149 No iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 150 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 151 Turklāt Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajā daļā ir precizēts, ka iestādes, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. No tā izriet, ka Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospiež:

1) prasību noraidīt;

- 2) *EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC)* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Truchot

Kanninen

Martins Ribeiro

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 7. februārī.

[Paraksti]